

МИЛЕТА АЋИМОВИЋ ИВКОВ, рођен 1966. у Богатићу код Шапца. Дипломирао је и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику, бавио се уређивачким радом. Књига песама: *Дно*, 1995. Књиге критичко-есејистичких текстова: *Свеј и њесма*, 2010; *Песничке зајонејке*, 2011; *Трајови чијања – критичка хроника нефикцијске прозе (1992–2009)*, 2020; *Анџолоџија есеја српских њесника*, 2022. Добитник више књижевних награда. Живи у Београду и Бановом Пољу у Мачви.

КСЕНИЈА БИЛБИЈА, рођена 1958. у Београду. Докторирала је тезом о женском писму у латиноамеричкој књижевности и последњих тридесет година предаје шпански и хиспаноамеричку књижевност и културу на University of Wisconsin-Madison у САД. Објавила је књиге у Чилеу, Аргентини и САД са темама из области латиноамеричких диктатура и људских права и на српски превела збирке прича и романе Клаудије Пињеиро, Луисе Валенсуеле, Кристине Пери Роси, Марија Бенедетија, Борхеса и Родрига Реј Росе. У сарадњи са Бранком Анђићем је 2024. у Лагуни објавила књигу *Бунџовнице с разлојом* о најновијем прозном стваралаштву латиноамеричких списатељица. Тренутно са истим коаутором ради на збирци прича о тангу.

ДОБРИЛА БОШЊАКОВИЋ, рођена 1977. у Београду. Основну школу завршила је у Пожеги, средњу у Ужицу, а Филолошки факултет (француски и руски језик и књижевност) и постдипломске студије – мастер филолог руски језик и књижевност – у Паризу на Универзитету Сорбона 2005. године под руководством чувеног историчара и слависте Франсиса Конта. Завршила је стаж драмске уметности у чувеној париској школи Cochet-Delaveine. Радила је као самостални преводилац и интерпретатор у домену православне културне баштине и као професор француског у Паризу и у Калкути. Говори француски, служи се и енглеским, руским и хинди језиком, са којих такође преводи. Живи у Пожеги.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент мастер студија Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду.

Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Уџбеник свакодневице*, 2021.

РЕНАТО ВУЈАКОВИЋ, рођен 1973. у Бачу. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Свејлост, невидела*, 2001; *Јуџрење, ѿсалмодија*, 2021; *Обезбојено истином*, 2024. Романи: *Свиџац у надиру*, 2015; *Иборов џулс*, 2018. Књига кратких прича: *Rax de deux риџуали*, 2021.

МИЛУТИН ДАНОЈЛИЋ (alias Милутин Лујо Данојлић, Лујо Зимски и Лујо Данојлић), рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Завршио је Филолошки факултет у Београду, групу Српскохрватски језик и југословенске књижевности. Радио је као професор у основним и средњим школама Србије и Републике Српске и као директор школа. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреџ*, 1972; *Ћуџија џреко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни џси*, 1988; *Два сонетна венца*, 1993; *Пламичак на свеџи* 1996; *Три џоеме*, 1999; *Бледе брезе*, старе и нове песме, 1999; *Од беле џене*, 2003; *Да за Ану*, 2007; *Са џљунка џреџисано*, 2009; *Замрле искре*, 2011; *Поџлед уназад*, 2022; *Заноси и џуџованке*, 2023; *Поеме*, 2023. Књиге прича: *Ковчеџ џо мери*, 1983; *Оџасно џуџовање*, 2000; *На крџу*, 2024. Роман: *Самоуки џубавници из Коларчеве улице*, 2003. Објавио је око две стотине књижевних приказа и есеја о савременој српској поезији и прози. Приредио је више антологија српске народне књижевности и уметничке поезије и прозе. Живи и ради у Београду.

МИЛИЦА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ ЛИЛИЋ, рођена 1953. у Ловцу код Косовске Митровице. Пише поезију, прозу, приче за децу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мрак, избављење*, 1995; *Хибернација*, 1998; *Пуџоџис коже*, 2003; *Чарање*, 2007; *Одџијање свиџка – сабране и нове џесме*, 2009; *Мисџерија џубави* (избор), 2011; *Жубор ума / Il gorgoglio della mente* (двојезично, на српском и италијанском), 2012; *Теџоваџа ума*, 2012; *Мозаикоџ на создаџелоџи* (на македонском), 2012; *Das Mysterium der Liebe* (избор на немачком), 2012; *По мери мџџа*, 2014; *Парџенон звеџама зиган*, 2015; *Şehrezat'ın yeni dansi – seçilmiş şiirler* (на турском), 2016; *Посланице Одисеју*, 2017; *О Косову оџеџи (и нове џесме)*, 2019; *Кодирано знање*, 2021; *Моје најџубавније (сџио џесама о џубави)*, 2022. Књиге приповедака: *Сиџе случаја*, 2002; *Очи у очи са судбином*, 2015; *Неџредџиџен сусреџи*, 2016; *Скривено у сјају очију*, 2019. Књиге критика, есеја, огледа и приказа: *Поеџика слџџње*, 2004; *Еџисџемолоџка освейџавања*, 2007; *Еџзакџиносџи џџајне – џонирања у џоеџију*, 2011; *Понирања (у џрозни џексџи)*, 2015; *Лоџосно џребџиље свеџа*, 2021. Приредила више књига.

БОЈАН ЈОВАНОВИЋ, рођен 1950. у Нишу. Етнолог и антрополог, пише поезију, есеје, критику и антрополошке студије, бави се и алтер-

нативним филмом. Књиге песама: *Бацање каменчића*, 1973; *Коси између обала*, 1981; *Душоловац*, 1989; *Пройовед мрава*, 1993; *Пешчана мајка*, 1996; *Одломци божанства*, 1997; *Кућа иза облака*, 1999; *Називи долазеће*, 2005; *Сенке у џами*, 2006; *Говор њорозљивој*, 2009; *Сасијојци времена*, 2012; *Поновна рођења* (избор и нове), 2015; *Сјасоносне невоље*, 2017; *Долазеће доба*, 2020; *Расиварање душе* (избор и нове), 2023; *Зимомис леђа*, 2024. Студије: *Српска књига мртвих*, 1992; *Мађија српских обреда*, 1993; *Тајна лајођа*, 1999; *Дух џађанској наслеђа у српској џрадиционалној кулђури*, 2000; *Клојка за дуђу*, 2002; *Каракђтер као судбина*, 2002; *Говор џеђинских сенки*, 2004; *Блискоси далекој*, 2005; *Судбина и мађија – анђројолођки ођлеђи*, 2007; *Пркос и инађи – еђинојсихолођке сђуђуђи*, 2008; *Речник јавашђука*, 2009; *Иђрање с ниђђијавилом*, 2011; *Изречено и џроречено или О џредсказањима креманских видовњака*, 2011; *Љубав и ођрађиђање*, 2011; *Убиђање сђарих – као џтрадиционални и научни миђи*, 2013; *Мехури зајенуђаних џодина – изабрани иниђервђуи*, 2013; *Околни џуђи*, 2013; *Памђење и самозаборава*, 2014; *Свеђови анђројолођке имађинацђи*, 2014; *Анђројолођија зла*, 2016; *Тађни иниђерес – џесничко и анђројолођко искуђиво*, 2017; *Онирички код – увод у анђројолођију снова*, 2017; *Памђење и самозаборава*, 2018; *Крај амбиса*, 2018; *Скривени човек*, 2019; *Пуђовање забораваљеним бродом*, 2019; *Неђована дивљина – филм и алиђернађивни филм*, 2020; *Ађресија и кулђура*, 2020; *Ново варварсђиво*, 2021; *Миђиска аура смрђи*, 2022; *Манђониђево завеђиђање*, 2022; *Трајноси џролазној*, интервђуи, 2023; *Српско кулђурно блађо*, 2023; *Анђројолођицеја – човек и зло*, 2023; *Мођ бола*, 2024; *Књиђевноси у анђројолођком свеђлу*, 2024; *Свеђло свеђу – џрилој анђројолођији хриђђансђива*, 2025. Приредио више књига.

ДРАГАНА ЈОВАНОВИЋ, рођена 1997. у Љубовиђи. Основне и мастер академске студије завршила је на Одсеку за српску књиђевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2021. гођине одбранила мастер рад на тему „Роман *Semper idem* у светлу жанра аутобиографије”, за који је добила Бранкову награђу Матице српске. Тренутно похађа докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београђу, где је и запослена у звању истраживач-приправник. Бави се књиђевношђу друге половине двађесетог века и савременом књиђевном продукцијом.

НАТАША КАТИЋ, рођена 1996. у Руми. Дипломирала је 2019. српску књиђевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2020. одбранила мастер рад „Мотив прељубе у прози Светолика Ранковића” и уписала докторске академске студије. До сада има неколико објављених научних рађова у научним часописима и зборницима и приређену књигу *Пређиска Савке Субођић*, 2023.

Од 2022. године стипендиста је Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Области интересовања: српска књижевност 19. века, књижевност српског реализма и ране модерне.

ВЕНУС КУРИ-ГАТА (VÉNUS KHOURY-GHATA), рођена 1937. у Башареу (Bcharré), у Либану, близу Бејрута, у маронитској породици. Њерка франкофоног војника, тумача француске Високе комисије током мандата и мајке сељанке, сећа се свог детињства проведеног у Башареу, планинском селу песника Халила Џубрана, селу своје мајке, месту које је веома волела, које назива „севером свих севера” и које описује као „место среће”. Студирала је књижевност на бејрутској високој школи књижевности. Своју прву збирку песама, *Les visages inachevés* (*Неговршена лица*), објавила је 1966. године, а 1967. збирку *Les terres stagnantes* (*Стагнирајуће земље*), код издавача Сегерс. Преселила се у Париз 1972. како би побегла од рата у Либану. Удаје се за француског лекара и истраживача Жана Гата (Jean Ghata). Свој први роман, *Les inadaptés* (*Неприлагодени*), објавила је 1971. године. Освојила је Велику награду за поезију (Grand Prix de poésie) француске Академије 2009. године и награду Гонкур (Prix Goncourt) за поезију 2011. за збирку *Où vont les arbres?* (*Куда иде дрвеће?*). Године 2017. именована је за председницу жирија Велике националне награде за поезију (Grand Prix national de la poésie) Министарства културе, а 2018. се придружила Парламенту франкофоних писаца. Објавила је четрдесетак романа и збирки поезије преведених на петнаест језика. (Д. Б.)

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Засада*, 1994; *Повраћајак у Хиландар*, 1996; *Дрво слепог ђаврана*, 1997; *Док нам кров прокицњава*, 1999; *Ко да нам враћи лица усјуи изубљена* (избор), 2004; *Нећеи у јесму*, 2011; *Силазак анђела – јокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам враћи лица усјуи изубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба под земљом*, 2016; *Хиландар, повраћајак у себе*, 2020; *Слово о речима*, 2022; *Оледи из јоеиике*, 2023. Роман: *Кад куће нисмо закључавали*, 2017. Студије и есеји: *Од јошема до сродника: митолошки свет* *Словена у српској књижевности*, 2000; *Хиландарски јуиоисци*, 2002; *Токови ван јокова – ауиеннични јеснички јосјуици у савременој српској јоезији*, 2004; *Језикоиворци – јоноризам у српској јоезији*, 2006; *Дневник речи – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2006–2007*, 2008; *Дневник јасова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит*, 2013; *Дневник сјихова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2010–2012*, 2014; *Дневник јесама – прикази и есеји српске јесничке јродукције 2013–2015*, 2016; *Речи у сенци – оледи о јрећуианој српској јоезији завршне јпре-*

ћине двадесетих и почетка двадесетих века, 2018; Хиландар и Света Гора, између мита и историје – њиховис у слици и речи, 2018; Поетички њеирајних – њеиике њесника рођених између 1956. и 1965. године, 2020; Пева „Кућа њоред њућа” – ољеди о крађујевачком књижевном стваралаштву, 2023; Историја српске поезије Косова и Међохије: 1951–2022, 2024.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радилa је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Лејиимација за сијнализам: њулсирање сијнализма, 2016; Трајом бисерних минђуца српске књижевности: ренесансности и барокности српске књижевности, 2018; Ка осмеху Евроје: Савремено српско, њољско и чељко њесниљиво у комјарашњивном кључу, 2023.* Књиге песама: *Без длаке на срцу, 2020; Арсенал, 2023.*

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Проучава српску књижевност XX века, посебно стваралаштво Ивана В. Лалића и Борислава Пекића. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеуљичка њрисњаниљља, 2018.*

ВЕЛИМИР МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1989. у Смедереву. Завршио је основне, мастер и докторске студије француског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду и 2022. године одбранио дисертацију „Ратови Елзе Триоле: романи, новеле, чланци (1945–1957)”. Области интересовања су му француска књижевност XIX и XX века, рат у књижевности, савремена француска књижевност. Објавио је драмски текст *Друји њоред мене, 2014.* и био уредник збирке прича посвећене стогодишњици Великог рата *Приче бола и њоноса, 2014.*

ЈЕЛЕНА С. МЛАДЕНОВИЋ, рођена 1984. у Крушевцу. Ради на Филозофском факултету Универзитета у Нишу и истражује српску књижевност 20. и 21. века. Приредила је други том Сабраних дела Бранка Миљковића (*Песме II, 2017*), са поезијом расутом у часописима и стиховима из рукописне заоставштине. У часопису *Градина* уређује књижевну критику.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је 2024. мастер рад „Аспекти

усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са грује сйране йера*, 2020.

ЉИЉАНА ПАВЛОВИЋ ЋИРИЋ, рођена 1983. у Крушевцу. Студирала је славистику, као и српски језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Нишу. Дипломирани је филолог за српски језик и књижевност и ради у основним школама у Сталаћу и Варварину. Пише поезију, прозу, драме у стиху, есеје и критику. Објавила је књиге поезије: *Од суречја до су(м)рачја*, 2007; *Сейосејачи*, 2011; *Бајка о Пријезди и Јелици*, драма у стиху, 2021; *Благо царице Радованице*, 2022; *Без йовезаче*, 2023; *Вез*, 2023; *Газицййе*, 2025. Живи у Сталаћу.

КЛАУДИЈА ПИЊЕИРО (CLAUDIA PIÑEIRO, 1960), аргентинска је списатељица, сценаристкиња и драматуршкиња позната по својим криминалистичким и друштвено ангажованим романима, од којих су многи екранизовани и могу да се нађу на Нетфликсу. Романи, приче и драме су јој често окарактерисани снажним женским ликовима. Њене књиге обрађују лицемерје средње класе, корупцију, друштвене неправде, породичне односе и улогу жене у савременом аргентинском друштву. Код нас су јој до сада објављени романи *Елена зна*, *Кайнеграле* и *Мала срећа*. Прича „Два кофера” је из збирке *Ко не би*, 2018. (К. Б.)

ТИЈАНА СЛАДОЈЕ, рођена 1989. у Сарајеву, БиХ. Англиста, завршила је основне и мастер студије енглеског језика на Филолошком факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију, записе и песме у прози, преводи с енглеског. Књиге песама: *Одеројйине*, 2021; *Арйичоке йадају са неба*, *нарови ййруле на земљи*, 2023.

МИЛИЦА ЋЕСАРЕВИЋ, рођена 1996. у Ваљеву. Основне и мастер академске студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, а од 2022. је студенткиња докторских студија на истом факултету. Области њеног интересовања су драмска књижевност, српска књижевност између два рата, еротолошки и етнолошки аспекти модерне књижевности.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Дипломирао, магистрирао и докторирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, рује*, 1992; *Намещййеник*, 1994; *Ма-ййична књија*, 2007; *Албум раних сййихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајеййу – наивне йесме*, 2013; *Тиска – йесме и йонеки заййс*, 2015;

Меко језіро – ѿесме с ѿраїћећом ѿричком, 2016; *Поїправљам усїомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из маїиичне књиїе*, 2019; *Рођен као змај – ѿесме дечје и нимало наивне*, 2019; *Защїиїиїна маска*, 2020; *Лик са Лимеса*, 2020; *Две хиљаде двадесетїа*, 2021; *Присусїиїиї трађани: у сїомен краљевачких жрїїава раїїа 1941–1945*, 2021; *Измещїиїеник*, 2023; *Лекције из ѿамћења – окїобар у Країујевцу*, 2024. Роман: *Род ораха*, 2022. Књиге есеја и критика: *Сївари овдащїе*, 1998; *Песничке сївари*, 1999; *Последње и ѿрво*, 2003; *С обе сїране*, 2006; *Лейїо и щїїаїиї – ѿоезија и ѿоеїиїка Јована Хрисїиїиїа*, 2008; *Песма од ѿочейїка*, 2009; *Раичковић – ѿеснички развој и ѿоеїиїчко окружење*, 2011; *Маїиични ѿросїїор*, 2012; *Пуї ка усїравној земљи – модерна срїска ѿоезија и ѿена кулїурна самосвесї*, 2016; *Момо ѿражи Каїора – ѿроблем иденїиїиїейїа у Каїоровој ѿрози*, 2016; *Преко века – из срїске ѿоезије XX и XXI сїолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018; *Знаци расїознавања – ѿрилози за саморазумевање срїске књижевносїи*, 2020; *Лични ѿрилози – о срїској књижевносїи и неким кулїурним ѿиїањима*, 2023. Приредио више књига.

МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, рођена 2001. у Новом Саду. Мастерирала је из области српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише кратке приче, есеје, књижевне приказе и критику, објављује у периодици.

МАРИЈА ШЉУКИЋ, рођена 1988. у Крушевцу. Мастер и докторске студије завршила на Филолошком факултету у Београду. Проучава српску књижевност XVIII и XIX века, савремену српску књижевност, народну књижевност, као и савремене теорије у проучавању књижевности (феноменологија), објављује у периодици.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ